

dels bestaaende finansielle Forhold kan der ikke, saa længe Overenskomsten gælder, gives Kolonialsukker noget Fortrin for Sukker fra Konventionsstaterne.

3°. Den erklærer endelig, at ved dens Mellemkomst skal Overenskomsten forelægges de autonome Kolonier og Ostindien, for at disse kunne have Lejlighed til at tiltræde den.

For Kronkoloniernes Vedkommende har Hans britiske Majestæts Regering Ret til for disse at tiltræde Overenskomsten.

B. — Den nederlandske Regering erklærer, at saalænge Overenskomsten gælder, vil der ikke blive ydet Sukker fra de nederlandske Kolonier nogen direkte eller indirekte Præmier, og at saadant Sukker ikke vil kunne indføres til en ringere Sats i Nederlandene end den, der anvendes overfor Sukker fra Konventionsstaterne.

Nærværende Slutningsprotokol, der skal ratificeres samtidig med den i Dag afsluttede Overenskomst, skal betragtes som en integrerende Del af denne Overenskomst og have samme Kraft, Værd og Varighed.

Bryssel, 5. Marts 1902.

Den 26. Juni 1906, i Anledning af den svejtsiske Regerings Ønske om at tiltræde Konventionen, blev der undertegnet følgende

Protokol.

Tyskland, Østerrig-Ungarn, Belgien, Frankrig, Storbritannien, Italien, Storherzogdommet Luxemborg, Nederlandene, Peru og Sverige paa den ene Side og Schweiz paa den anden Side

ere blevne enige med Hensyn til Schweiz' Tiltrædelse af Sukkerkonventionen af 5. Marts 1902 under følgende Forbehold og Betingelser:

1. Saa længe Schweiz ikke eksporterer Sukker, skal den schweiziske Regering være fritagen for de i Konventionens Art. 2 og 3 omtalte Forpligtelser.

2. Den schweiziske Regerings delegeret tager Del i den faste Kommissions Møder med raadgivende Stemme men uden Stemmeret*).

Det er en udtrykkelig Forudsætning, at hvis i Fremtiden Stemmeretten skulde blive tilstaaet en delegeret fra en ikke sukkereksporterende Konventionsstat, skal denne Ret øjeblikkelig tilstaaes den schweiziske Regerings delegeret.

3. Schweiz' Tiltrædelse regnes fra den 1. September 1906.

Den 28. August blev der af ovennævnte Stater med Schweiz undertegnet følgende

Tillægsakt

til Sukkerkonventionen af 5. Marts 1902.

Artikel 1.

Konventionsstaterne forpligte sig til at lade Konventionen af 5. Marts 1902 forblive gyldig for et nyt Tidsrum af 5 Aar fra den 1. September 1908 at regne.

Dog skal det være hver enkelt Stat tilladt at udtræde fra 1. September 1911 med et Aars Varsel, dersom den faste Kommission i sit sidste Møde inden den 1. September 1910 ved Stemmeffertal har vedtaget, at Omstændighederne tale for at give Konventionsstaterne denne Tilladelse.

*) Grunden til, at Schweiz ikke fik nogen Stemmeret, var vistnok den, at man frygtede, at de store sukkerproducerende Landes, særlig Tysklands og Østerrigs, Indflydelse paa Kommissionens Afgørelser vilde blive svækket, naar mindre interesserede Lande fik Adgang til at intervenere. Det er maaske ogsaa derfor, at Tilslutningen til Konventionen endnu har været saa ringe. Imidlertid har Svejts nu, som det vil ses af Protokol af 17. Marts 1912 (se Pag. 30).